

бро, и какъ е красно, кога братѣм-та сзгласно живѣйтъ; както миро на главѣ-тѣ, кое-то сѣ стече на брадѣ-тѣ, брадѣ-тѣ Даронокѣ, та падна на скѣтѣ-а на дрѣха-та мѣ; както роса аермонска, коя-то пада на сѣонски-тѣ горы; зашто-то тамъ обрече Господь благословъ и животъ до вѣка.“

Владика-та поръса и долный-а белый чаршавъ кой-то сѣ гѣжда на трапеза-та, и зема единъ край на врьвчица-та, сз коя-то сѣ опаска трапеза-та три пѣти тѣй, што да сѣ покаже кръстъ и отъ четиры-тѣхъ страны, а пѣвцы-тѣ пакъ пѣйтъ псаломъ, кой-то послѣ три хилади години споманѣва кротость-тѣ Давидовѣ и голѣмо-то негоко желаніе, да сззида Богъ домъ: „набми сѣ Господи за Давида и неговѣ-тѣ кротость, какъ сѣ кзлнаше Господь: нещѣ да влѣзѣ въ станъ-а на свой-а домъ; нито ще легна на постилкѣ-тѣ на одръ-а сѣ, не щѣ да дамъ сзвѣ на очи-тѣ сѣ нито дрѣмкѣ на мигли-тѣ сѣ, догдѣ не намѣрѣ мѣсто за Господа, станъ за Бога Иковлева. и пр.“

Тогава свещеницы-тѣ доносятъ горный-а чаршавъ на света трапеза, и като го благослови владика-та, простиратъ го по долный-а, зашто-то отъ тогава света-та трапеза ще носи светѣ-тѣ тайнѣ; по него распростиратъ антиминосъ-а и литонъ-а, сирѣчь платно-то, въ кое-то сѣ загѣва антиминосъ-а за споманъ на убръсъ-а, сз кой-то е было вьрзано мьртво-то чело спасителево, и кой-то увѣри апостолы-тѣ, че е Христосъ наистина възкрѣсналъ; зашто-то тѣ като отвори хъ гробъ-а, намѣри хъ го